

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน.....นายเสกสรร จันทรินทร์.....
ตำแหน่งปัจจุบัน.....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ.....
หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน
๑. หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป กลุ่มงานวิชาการ
๒. หัวหน้าโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้โดยสร้างแรงจูงใจและกระบวนการมีส่วนร่วม ระยะที่ ๒
๓. หัวหน้าโครงการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง.....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ.....
หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง.....หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง
ผู้ปฏิบัติงานต้องมีประสบการณ์ รวมทั้งทักษะส่วนบุคคลที่จะต้องมีความชำนาญสูง ในการปฏิบัติหน้าที่ ต้อง
ตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้น กำกับดูแล แนะนำ ตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงานในงาน
เชิงวิชาการ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การจัดการสัตว์ป่าโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนกรณีศึกษาเขตห้ามล่าสัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต
จังหวัดเลย
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ.....๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔.....
๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
 - ๓.๑. ความรู้ด้านการวางแผน คือ การวางแผนเป็นงานหลักและสำคัญในการบริหารของหน่วยงานในทุก
ระดับ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดทิศทาง เป้าหมาย วิธีดำเนินการ ที่จะทำให้หน่วยงานดำเนินงานได้
อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด การดำเนินงานจะ
ประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การวางแผน หากวางแผนดีก็เท่ากับดำเนินงานสำเร็จ
ไปแล้วกว่าครึ่ง ดังนั้น การวางแผนจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินงาน
 - ๓.๒. ความรู้ด้านการบูรณาการ คือ การประสานกลมกลืนกันของแผน กระบวนการ สารสนเทศการจัดสรร
ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญขององค์กร
การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) และ
จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการผลการดำเนินการ
มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์
 - ๓.๓. ความรู้ด้านภูมิสารสนเทศ คือ กระบวนการ (Procedure) ของการใช้คอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ (Hardware)
ซอฟต์แวร์ (Software) บุคคลากร (Peopleware) และข้อมูล (Data) ในการเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพของการจัดเก็บข้อมูล การปรับปรุงข้อมูล การคำนวณ และการวิเคราะห์ข้อมูลให้
แสดงผลในรูปของข้อมูลที่สามารถอ้างอิงได้ในทางภูมิศาสตร์

๓.๔. ความรู้ด้านการจัดการสัตว์ป่า สัตว์ป่าเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเพิ่มจำนวนมากขึ้นได้ แต่ถ้าสัตว์ป่าชนิดใดสูญพันธุ์ไปแล้วก็ไม่สามารถสร้างพันธุ์ของสัตว์ป่าชนิดนั้นขึ้นมาได้อีก การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าจึงควรมีหลักในการดำเนินการดังนี้

๓.๔.๑. การป้องกัน การป้องกันให้สัตว์ป่าคงอยู่นั้นเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของการจัดการสัตว์ป่า เพราะถ้าหากสามารถที่จะคุ้มครองรักษาสัตว์ป่าชนิดต่างๆ ไว้ได้แล้วการดำเนินงานในเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการสัตว์ป่าย่อมกระทำตามหลักวิชาการให้บังเกิดผลดีได้

๓.๔.๒. การอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำและอาหาร หมายถึงการป้องกัน การบำรุงรักษาและการปรับปรุงแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำและอาหารของสัตว์ป่าให้อยู่ในสภาพที่ดีและไม่ถูกทำลายให้สูญหายไป เพื่อประโยชน์แก่สัตว์ป่าให้มากที่สุด

๓.๔.๓. การค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ การค้นคว้าวิจัยถือได้ว่าเป็นพื้นฐานของการจัดการสัตว์ป่าในอนาคตต่อไปเมื่อกิจการด้านสัตว์ป่าได้เจริญมากขึ้น งานป้องกันและปราบปรามการลักลอบล่าสัตว์ป่าจะลดลง งานค้นคว้าวิจัยกลับจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับจึงควรที่จะเริ่มงานค้นคว้าวิจัยทางวิชาการให้ควบคู่กันงานด้านป้องกันและปราบปรามด้วยเพื่อจะได้หาทางจัดการให้สัตว์ป่ามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในระดับที่พอเหมาะกับปริมาณอาหารและที่หลบภัยในท้องถิ่นนั้นๆ

๓.๔.๔. การใช้ประโยชน์จากสัตว์ป่า ตามหลักของการอนุรักษ์นั้นมิได้มุ่งแต่ที่จะเก็บรักษาทรัพยากรนั้นๆ ให้คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น แต่ยังต้องรู้จักนำทรัพยากรนั้นๆ มาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรนั้นๆ อีกด้วย ในเรื่องสัตว์ป่าก็เช่นกันจะต้องหาวิธีที่จะนำเอาสัตว์ป่าต่างๆ มาใช้ให้บังเกิดประโยชน์แก่สังคมในทางที่เหมาะสม เช่น จัดสถานที่ชมสัตว์ป่าให้ประชาชนได้เข้าไปใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจหรือศึกษาหาความรู้ตามสมควรถ้าหากมีจำนวนสัตว์ป่ามากพอก็ควรเปิดให้มีการล่าสัตว์นั้นๆ โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ และควรกำหนดกฎระเบียบต่างๆ ที่จะใช้ปฏิบัติในการล่าสัตว์ด้วย

๓.๕. ความรู้ด้านการมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนร่วมมือกันการตัดสินใจการดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกันเป็นไปอย่างมีอิสรภาพเสมอภาค นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานเพื่อพัฒนาหรือใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความเชี่ยวชาญของแต่ละคนในการแก้ปัญหาของชุมชนและพัฒนางานในกลุ่มให้มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

๓.๕.๑. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกสุดที่ต้องกระทำ คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องดำเนินการไปเรื่อยๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

๓.๕.๒. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้นได้มาจากคำถามว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารการงานและการประสานงานและการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

- ๓.๕.๓. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits)... ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย
- ๓.๕.๔. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลนั้นสิ่งสำคัญจะต้องสังเกต คือ ความเห็น (Views)... ความชอบ (Preferences)... และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆ ได้
- ๓.๖. ความรู้ด้านการอนุรักษ์ คือ การดำรงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้คงสภาพที่ดีไว้โดยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การสูญเสีย และการทำลายน้อยที่สุด ทั้งนี้รวมถึงการหาแนวทางแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และการหาแนวทางป้องกันปัญหาสีงแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ความจำเป็นที่ต้องมีการอนุรักษ์**
- ๓.๖.๑. เพื่อดำรงไว้ซึ่งปัจจัยสำคัญของระบบสีงแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์และสัตว์ และระบบสนับสนุนการดำรงชีวิต เป็นการปรับปรุงป้องกันพื้นที่เพื่อการเพาะปลูก การหมุนเวียนแร่ธาตุอาหารพืช ตลอดจนการรักษาน้ำให้สะอาด
- ๓.๖.๒. เพื่อสงวนรักษาการกระจายของชาติพันธุ์ ซึ่งขึ้นกับโครงการขยายพันธุ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปรับปรุง การป้องกันธัญพืช สัตว์เลี้ยง และจุลินทรีย์ต่าง ๆ รวมทั้ง สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนการคุ้มครองอุตสาหกรรม นานาชาติที่ใช้ทรัพยากรที่มีชีวิตเป็นวัตถุดิบ
- ๓.๖.๓. เพื่อเป็นหลักประกันในการใช้พันธุ์พืชสัตว์ และระบบนิเวศเพื่อประโยชน์ในการยังชีพตามความเหมาะสม
- ๓.๖.๔. เพื่อสงวนรักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปกรรม ซึ่งเป็นมรดกล้ำค่าไว้ไปยัง อนุชนรุ่นหลังรวมทั้งระบบสีงแวดล้อมอื่น ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น
- ๓.๗. ความรู้ด้านการติดตามประเมินผล คือ กระบวนการเปรียบเทียบผลลัพธ์ของโครงการ (Project Results or Outcomes) ที่เกิดขึ้นจริงกับผลลัพธ์ของโครงการที่คาดว่าจะเกิดขึ้น หรือที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของ โครงการ (Project Objectives) เพื่อทราบว่า การดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

- ๔.๑. ศึกษาลักษณะพื้นฐานทั่วไป สภาพเศรษฐกิจและสังคม ของประชาชนในหมู่บ้านบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าภูค้อ... ภูกระแต จังหวัดเลย
- ๔.๒. ศึกษาความต้องการ รูปแบบ และลักษณะ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าภูค้อ... ภูกระแต จังหวัดเลย
- ๔.๓. จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานพร้อมแบบสำรวจพื้นที่การศึกษา
- ๔.๔. ประสานงานหน่วยงานและชุมชนในพื้นที่เพื่ิ่เพิ่มดำเนินการเก็บข้อมูล
- ๔.๕. จัดทำเครื่องมือแบบสอบถาม
- ๔.๖. เก็บข้อมูลในพื้นที่ตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนด
- ๔.๗. นำข้อมูลมารายงานและวิเคราะห์ โดยใช้ SPSS program
- ๔.๘. สรุปรายงานเป็นรูปเล่ม

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑. เชิงปริมาณ

ชุมชนรอบพื้นที่เป้าหมายเข้าใจแนวทางในการจัดการสัตว์ป่าอย่างน้อย ๑ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

๕.๒. เชิงคุณภาพ

๕.๒.๑. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

๕.๒.๒. ระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการสัตว์ป่า

๕.๒.๓. การมีส่วนร่วมในการจัดการสัตว์ป่า

๕.๒.๔. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสัตว์ป่า

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑. ทราบสภาพปัญหาของการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๒. ทราบแนวคิดของชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๓. วิเคราะห์แนวคิดในแต่ละด้านนำมาปรับใช้ในการบริหารจัดการสัตว์ป่า ฯลฯ อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔. ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๕. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๖. นำผลของการศึกษาไปใช้เสนอแนะ เป็นแนวทางในการส่งเสริมและการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๗. เป็นการกระตุ้นให้ชุมชนเกิดพลังในการมีส่วนร่วมในการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๘. เป็นแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับชุมชน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๖.๙. เป็นข้อมูลให้กับชุมชน และหน่วยงานในพื้นที่ในการมีส่วนร่วมในการจัดการสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑. การทำความเข้าใจกับชุมชนในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ – ภูกระแต

๗.๑.๑. มีประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือเนื่องจากความขัดแย้งเดิม

๗.๑.๒. ประชาชนบางส่วนไม่อยู่ในพื้นที่

๗.๑.๓. มีแกนนำมีอบในพื้นที่

๗.๒. การจัดทำเครื่องมือแบบสอบถาม Questionnaires ที่ต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ในหลายด้าน

๗.๒.๑. แบบสอบถามบางส่วนอ่านไม่ออกต้องอ่านให้ฟัง

๗.๒.๒. แบบสอบถามบางส่วนชาวบ้านไม่เข้าใจ

๗.๓. การวิเคราะห์ โดยใช้ SPSS และการสังเคราะห์สรุปรายงานผล

๗.๓.๑. ใช้เวลานานในการกรอกข้อมูล SPSS

๗.๓.๒. ความผิดพลาดจากโปรแกรม และการกรอกข้อมูล

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

- ๘.๑. มีประชาชนบางส่วนไม่เข้าใจงานวิจัย ไม่ให้ความร่วมมือ
- ๘.๒. การเดินทางเก็บข้อมูลระหว่างหมู่บ้าน พื้นที่ที่มีความสูงชัน
- ๘.๓. ความห่างไกลของพื้นที่เก็บข้อมูล

๙. ข้อเสนอแนะ

- ๙.๑. ควรคัดเลือกและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานมวลชน สัมพันธ์และการมีส่วนร่วม เพื่อคอยประสานความร่วมมือ ชี้แจงทำความเข้าใจ และสร้างความคุ้นเคยกับประชาชน ตลอดจนการช่วยเหลือกิจกรรมสาธารณะของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งสอดส่องติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชนทุกคนอันเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน
- ๙.๒. การกรอกแบบสอบถามควรมีการประชุมชี้แจงให้มากกว่านี้หรืออาจให้นิยมนักอาสาสมัครท้องถิ่นทำนันทนาการ เป็นผู้ช่วยในการกรอกแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามซ้ำอีกครั้งจึงได้ข้อมูลที่ครบถ้วน
- ๙.๓. ศึกษารูปแบบแนวทางในพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ - ภูกระแต และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอื่นๆ
- ๙.๔. นำผลการศึกษาสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
- ๙.๕. ปรับแก้แผนตามสถานการณ์หลังจากนำไปปฏิบัติ
- ๙.๖. เสนอผลงานให้เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูค้อ - ภูกระแต ไปใช้ประโยชน์
- ๙.๗. เสนอผลงานให้เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอื่นๆ ในพื้นที่ไปใช้ประโยชน์
- ๙.๘. เสนอผลงานเพื่อเป็นแนวทางสำหรับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทั่วประเทศ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

เสนอผลงานให้ผู้สนใจในท้องสมุคสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๘ (ขอนแก่น)

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑) นายเสกสรร จันทระเนตร สัดส่วนของผลงาน ๑๐๐ %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน
(นายเสกสรร จันทระเนตร)
วันที่ ๑๒ / มกราคม / ๒๕๖๗

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นายเสกสรร จันทระนตร	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) นายกมล จิตศักดิ์
(ตำแหน่ง) นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
วันที่ 15 ม.ค. 2565
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ) (นายศักดิ์ชัย จงกิจวิรัตน์)
วันที่ 15 ม.ค. 2565
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลเดียวกัน ก็ให้คำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A๔

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง การพัฒนางานโดยการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

๒. หลักการและเหตุผล

การจัดการบุคคล (Staffing) หมายถึง การคัดเลือกการบรรจุตำแหน่งต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับโครงสร้างองค์การ โดยที่องค์การจะต้องมีการวางแผนกำลังคนที่ต้องการของแต่ละแผนก จากนั้นจะมีการรับสมัครคัดเลือก รวมถึงการแต่งตั้ง การประเมินผล การเลื่อนตำแหน่ง การให้รางวัล การฝึกอบรมและการพัฒนา จนกระทั่งพนักงานมีความรู้ความชำนาญ ก็จะส่งผลให้งานขององค์การสำเร็จคล่องตัว การจัดหาบุคคลต้องสอดคล้องกับโครงสร้างบทบาทและตำแหน่งขององค์การ บุคลากรถือเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญยิ่งในการดำเนินงานขององค์การทุกองค์กร ซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานใดที่มีบุคลากรที่มีความสามารถ มีสมรรถนะที่สูง มีความรอบรู้หลากหลาย มีทักษะความชำนาญเฉพาะด้าน ก็จะเกิดข้อได้เปรียบในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ส่งผลให้ผลงานที่ได้มีคุณภาพได้รับความเชื่อถือจากสังคม ซึ่งในแต่ละองค์กรจำเป็นต้องพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งผลต่อการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน โดยยึดหลักในการจัดการบุคคลดังนี้ ๑. หลักคุณธรรม โดยหลักคุณธรรมประกอบด้วย ความเสมอภาคในโอกาส ความสามารถ ความมั่นคงในอาชีพ และความเป็นกลางทางการเมือง ๒. หลักกระจายอำนาจ คือการจัดการบุคคล โดยกระจายอำนาจให้ส่วนราชการและจังหวัดมากขึ้น เพื่อความคล่องตัว ในการทำงานของแต่ละพื้นที่ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละส่วนราชการและพื้นที่ ๓. หลักผลงาน โดยต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสม มีอำนาจจรรยาบรรณ และความเชื่อมั่นที่สามารถนำไปพิจารณาอย่างเป็นธรรม ๔. หลักความสมดุลระหว่างคุณภาพชีวิตกับการทำงาน โดยการทำให้บุคคลภายในองค์กร มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสวัสดิการที่ดีพอควร สมดุลกับการชีวิตราชการที่เจริญก้าวหน้าตามโอกาสที่เสมอภาค และ ๕. หลักสมรรถนะ เพื่อเป็นกรอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งให้มีคุณสมบัติตรงความต้องการในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้เครื่องมือที่ถูกต้องเหมาะสมในการกำหนดสมรรถนะ รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตามที่ต้องการเช่นเดียวกัน

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีความจำเป็นต้องพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานในองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โดยนำกระบวนการหรือวิธีการที่เหมาะสม เช่น การจัดฝึกอบรมในหลักสูตรที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานงานแท้จริง ภายใต้ความคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักสูตรที่จำเป็นและเหมาะสมที่ต้องพัฒนาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ระยะเวลาของการฝึกอบรมที่เหมาะสม วิทยาการที่มีทักษะความชำนาญ โดยคัดเลือกกลุ่มบุคลากรเป้าหมายที่จะเข้ารับการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตร ต้องเป็นบุคคลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบของการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของการฝึกอบรม มีพื้นฐานความรู้ ทักษะ ความสามารถพื้นฐานของการฝึกอบรมในแต่ละหลักสูตร

ทั้งนี้เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติงาน และให้บุคคลเหล่านี้นำความรู้ความสามารถที่ได้จากการฝึกอบรมไปขยายผลต่อยอดองค์ความรู้ในหน่วยงานที่สังกัดต่อไป เป็นต้น และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับบุคลากรคือเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงาน ซึ่งต้องมีเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในปริมาณที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

โดยวัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงาน (ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย)

(ลงชื่อ)

(นายเสกสรร จันทรินทร์)

(ตำแหน่ง).....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ.....

วันที่ ๑๒ / มกราคม / ๒๕๖๗

ผู้ขอประเมิน